

[Gert Petersen]

Flertallet har tidligere fremsat en henstilling til elseskaberne, men de har ikke villet rette sig efter den. Så må flertallet lægge yderligere pres og opfordre regeringen til på den ene eller den anden måde at sørge for, at det, som var flertallets opfattelse dengang, bliver gennemført. Men flertallet har måske en anden opfattelse? Flertallet eksisterer måske ikke længere? Det socialdemokrati, som var med i det pågældende flertal dengang, er måske kommet til en helt anden opfattelse, smittet af udenrigsministeren og hans parti.

Jeg vil godt sige principielt, at der er da ingen tvivl om, at det sydafrikanske regime har en meget stærk interesse i denne kuleksport, ikke bare af valutariske grunde, men også fordi det er med til at styrke Sydafrikas prestige, økonomi og hele situation. Man får næsten indtryk af, når man hører på debatten her, at Sydafrika efterhånden er det eneste land, der kan levere kul. Derfor går Sydafrika da også meget langt i retning af udbygning af slavearbejde osv., i retning af egen bygning af havne osv. for at kunne sælge kul så billigt som overhovedet muligt – det er ganske naturligt, det kan ikke overraske nogen – mens andre lande må stille nogle krav i forbindelse med kulsalget, krav, som Sydafrika bevidst afstår fra at stille, fordi de bruger denne kuleksport som en slags bestikkelse af de vestlige nationer, ikke så meget af regeringerne, for det behøver de ikke, men som et forsøg på at bestikke befolkningerne i de vestlige nationer.

Hr. Uwe Jensen (Ribe a.)s dagsordensforslag er naturligvis bare en yderligere opfordring til, at befolkningen herhjemme skal tage imod denne bestikkelse. Jeg er overbevist om, at hvis flertallet i befolkningen og hvis flertallet i denne sal i deres hjerter skulle afgøre sagen, så tog de ikke imod den bestikkelse, så sagde de nej.

Jeg skal derfor opfordre til at stemme for det af hr. Steen Folke på vegne af ham selv og os andre fremsatte dagsordensforslag.

Ib Nørlund (DKP):

Denne forespørgsel er jo stillet som et forsøg på at få tinget til at forlange af regeringen, at den handler i overensstemmelse med sine erklæringer. Man kan sige, at det burde være en selvfølge, men man har diskuteret,

man har lovet, man har stillet i udsigt, og i mellemtiden er tingene gået deres gang.

Når ministeren ikke havde nye oplysninger, så kunne han da have oplyst, at det nu har vist sig, at vi i 1978 importerede 836.000 t kul fra Sydafrika, det er mere end to gange så meget som i 1977, at i 1978 er vi kommet op på, at 14 pct. af kraftværkskullene her i landet kommer fra Sydafrika, mens det i 1977 var 7 pct., og at kullene for øvrigt udgør 63 pct. af Danmarks samlede import fra Sydafrika.

Forespørgslen er ikke først og fremmest stillet for at få gentaget en debat, som tidligere er ført, men der er alligevel fremdraget et par momenter, som jeg vil hæfte mig ved. Man kommer jo fra vennerne af Sydafrika og siger, at det er, fordi der ikke er nogen anden mulighed end at få kullene derfra. Man kan jo lige så godt sige åbent, at det er af politiske grunde, man fra den side faktisk ønsker det, men det vil man altså ikke. Når man så laver en sådan tour d'horizon, som hr. Uwe Jensen (Ribe a.) præsterede her, går rundt om hele verden, og se: der er ingen steder, hvor man kan få det, det eneste sted er Sydafrika, så kan man jo se, at det var det facit, som var stillet op i forvejen.

I den forbindelse én ting: jeg har før påpeget, at der er muligheder for at udvide kulforsørserne til Danmark fra Polen, et så godt som naboland, hvor transportpriserne i hvert fald ikke har samme vægt som i den modsatte ende af kloden. Det er jo også bekendt, hvilken rolle Polen gennem mange år har spillet som leverandør hertil, og jeg har påpeget, at der var muligheder for at udvide denne import, det er jo blevet bekræftet af de seneste begivenheder. Det forekommer mig yderst letsindigt af hr. Johan Philipsen, også med den stilling, han har i forbindelse med elværkerne, at han behandler spørgsmålet om de polske muligheder, sådan som han gjorde.

Jeg vil erindre om, at jeg fremdrog disse spørgsmål i en spørgetid engang. Men man svarede: nej, der er kun tale om det såkaldt betingede forslag, altså at man samtidig skulle investere osv., hvilket for øvrigt, synes jeg, på længere sigt var en ganske udmærket idé. Men allerede dengang fremhævede jeg, at der også er andre muligheder, og det er blevet bekræftet bl. a. af en udførlig artikel i Berlingske Tidende for nylig. Dengang jeg